

Svajonų
ROMANAI

Jausmų
egzotika

Knygute.lt

ANNIE WEST

Tarp meilės ir pareigos

2020 liepa – rugsėjis

Annie West

**TARP MEILĒS
IR PAREIGOS**

Romanas

Versta iš Annie West,
Inherited for the Royal Bed, 2018
© Annie West, 2018

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

Visos teisės į šį kūrinį saugomos. Šį leidinį draudžiama atkurti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn be raštiško leidėjo sutikimo. Už draudimo nepaisymą numatyta teisinė atsakomybė.

© Violeta Chodosevičiūtė, vertimas iš anglų kalbos,
2020

© Lina Noreikaitė, knygos viršelio dizainas, 2016

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2020

ISBN 978-609-03-0633-8

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2020

1

Trys vyrai žingsniavo spindinčio marmuro koridoriais emyro rūmuose.

Praėjo didžiąją pasitarimų menę ietimis, kardais ir senovinėmis muškietomis dekoruotomis sienomis. Kariniai ryškių spalvų atributai kabėjo lyg laukdami kito šaukimo į kovą.

Praėjo prabangias pokylių ir priėmimų sales. Aplenkė kiemelius su kolonomis, užpildytus malonumų sodais, šią tylią valandą po vidurnakčio juose buvo girdėti tik fontanų čiurlenimas. Vienintelis kitas triukšmas tebuvo batų kaukšėjimas.

Praėjo vinimis kaustytas viduramžių duris į tuščią haremą ir kitas, vedančias žemyn į vingiuotą koridorių, saugiausią rūmų vietą, į neišmatuojamų turtų saugyklas ir požemių kalėjimus.

Pagaliau pasiekė asmeninius emyro apartamentus.

Saidas stabtelėjo.

– Kol kas viskas.

– Bet, jūsų didenybe, mums įsakyta...

Saidas pasisuko.

- Šįvakar įsakymas atšauktas. Halarkas jau nebestovi ant karo slenksčio.

Nors ir garsiai išarta, suskambo nerealiai. Didesniąją savo gyvavimo dalį Halarkas bailsavo ties karo riba - daugiausia su kaimynine Džeiruto Karalyste, bet ne vien su ja. Todėl kiekvienas vyras buvo apginkluotas ir išmokytas iki mirties ginti savo šalį.

Saidas mąstė apie visus tuos kovai skirtus metus. Apie nesibaigiančius susirėmimus pasienyje ir karinius nuostolius. Apie prarastas galimybes investuoti į geresnį tautos gyvenimą, nes energiją ir lėšas teko skirti ginkluotei.

Jis tvirtai suspaudė lūpas. Jei nieko daugiau nepasiekė, jis, Saidas Badavis, naujasis Halarco emyras, padarė štai ką - suteikė taiką. Vėliau, kai tą suvoks, jis džiūgaus. Šįvakar jis pirmą kartą po trijų dienų panorą galvą padėti ant pagalvės ir užsimiršti.

- Bet, jūsų didenybe, mūsų pareiga jus saugoti. Naktį budėsime prie jūsų apartamentų, - kareivis linktelėjo į lenkto koridoriaus galą.

- Rūmai per visą perimetrą saugomi pasitelkiant jūsų bičiulius ir naujausias technologijas.

Saido dėdė, ankstesnis emyras, gausiai išlaidavo asmeninei apsaugai ir patogumui, kaip ir

ginkluotei.

Buvo gėda, kad neišlaidavo dėl savo žmonių.

Sargybiniai vis nesišalino. Saidu trūko kant-rybė.

- Tai įsakymas, - riktelėjo jis. Jo akys susiaurėjo ir sargybiniai išbalo.

Saido pyktis kaipmat išgaravo. Vyrai tik stengėsi atlikti pareigą taip, kaip suprato. Praeity nepaklusimas emyro įsakymams užtraukdavo baisią bausmę.

- Jūsų ištikimybė pareigai ir savo emyrai yra žinoma ir vertinama, - jis nužvelgė abu vyrus, leisdamas jiems tą suvokti. - Tačiau mūsų saugumo priemonės keičiasi. Jūsų vadas vėliau apie tai instruktuos. O kol kas noriu ir įsakau, kad grįžtumėte į apsaugos salę, - nelaukdamas atsakymo jis nusisuko.

- Tai viskas, - jis žengė koridoriumi, dulkeitais batais palikdamas žymes ant subtiliai inkrustuotų grindų.

Stojo tylą. Vyrai nediršo sekti paskui.

Saidas giliai įkvėpė vėsaus nakties oro, dvelkiančio iš netoliese esančio vidinio kiemelio. Jis pirmą kartą per pastarąsias dienas buvo vienas. Pirmą kartą galėjo sau leisti pailsėti.

Šios nakties entuziastingas šventimas su

kiekvienam Halarko klanui vadu, srities valdytoju ir karo vadu, be to, su dauguma jų kovotojų buvo nepaprastai didingas. Už miesto sienų lyguma buvo pripildyta iki kraštų ir laužų, ant kurių buvo ruošiamas šventinis maistas, kvapas sklido po visą miestą. Laužų traškėjimas rodė, kad šventė tęsiasi. Ir tęsis, iki išaušo.

O jis privalės pakilti patekęs saulei, nes po dėdės mirties neturėjo laiko pasiruošti savo kabinete, įsigilinti į dokumentus ir diplomatinės detales, tapsiančias taikos sutarties pagrindą. Taikos, užtikrinančios sienas, saugų keliautojų judėjimą ir net galbūt prekybos ir savitarpio plėtrą tarp Halarko ir Džeiruto.

Saido žingsnis sulėtėjo ir jis nusišypsojo, skruostų raumenys įsitempė.

Kas galėtų peikti jo tautą, kad ji švenčia? Jis darytų tą patį, jeigu nebūtų nuvargęs nuo ilgų derybų su Džeiruto Huseinu. Ir nuo pastangų savo karingiausius generolus kuo ilgiau sulaukyti, kad būtų išvengta provokacijos ir smurto. Kai kas manė, kad, nepaisant jo karinių nuopelnų ir reputacijos dėl ryžtingų veiksmų, jį bus lengva paveikti paremiant pirmtako karo planus. Bet Saidui svarbiausia buvo jo tauta, o ne senų vyrų, nevertinusių kitų gyvybės, pozicija.

Pasiekęs privačius emyro apartamentus, jis įėjo, už nugaros užsivėrus aukštoms durims išsprūdo palengvėjimo atodūsis. Vienas, pagaliau.

Saidas žengė miegamojo link, praėjo darbo kabinetą ir vidurinį kambarį, perėjo didžiąją svetainę ir prabangų asmeninį pietų saloną. Jo akys kaipmat smigo į viliojančią plačią lovą. Apklotas, išsiuvinėtas karališkomis mėlyna ir sidabro spalvomis, kviečiamai atitrauktas. Viršutiniai šviestuvai nedegė, tik švelniai švytėjo keli dekoratyvūs su skylutėmis.

Jis suabejojęs stabtelėjo, sukirbo pagunda pamiršti apie savo drabužius ir tiesiog parvirsti ant čiužinio. Po kelių sekundžių užmigto.

Užuot taip padaręs, kirto erdvų kambarį vonios link. Pirma nusipraus.

Eidamas Saidas nusitraukė drabužius, įtampa atslūgo išnirus iš rankų darbo apdarų. Tankios medvilnės marškiniai, pakelti virš galvos, nulsėpė greitą žiovilį, maloniai apgaubė pečius, kai jis kūnu pajuto vėsaus nakties oro palytėjimą.

Jau ketino nusiauti batą, bet kažkas privertė sudvejoti. Jis sustingo, perkėlęs svorį ant vienos kojos, intuityviai pajutęs kažin ką neįpras-

to.

Gyveno mokydamasis būti kariu, pajusti artėjantį pavojų.

Kažkas buvo ne taip. Reikėjo skubiai ką nors sugalvoti.

Pats bus kaltas, jeigu savo paties rūmuose sutikęs grėsmę nesugebės apsiginti. Jauniausias ir trumpiausias gyvenęs per visą Halarko istoriją emyras. Kokia puiki būtų epitafija!

Saidas ramiai nusivilktais medvilnės marškiniiais apvyniojo kairę plaštaką ir dilbį. Audinys kulkos nesustabdys, bet prireikus gali atremti peilį. Jis nepažvelgė į ilgą žvilgantį randą, nuo riešo ranka kylantį iki pat alkūnės. Tai patvirtino, kad gerai išgaląstas peilis lengvai sužeistų per kelis drabužių sluoksnius.

Jis lėtai pasisuko, šnervės išsipūtė, kad sugautų bet kokį neįprastą kvapą, akys susiaurėjo įsižiūrint į tamsius kambario kampus.

Nieko. Gal nuovargis trukdo suvokti.

Saidas vėl pasuko atgal link lovos ir...

Sustingo, jo ranka nuslydo prie ceremonialinio, bet aštraus durklo ant klubo.

– Kas tu? – išsprūdo pro sukąstus dantis. – Ką čia veiki?

Iš tamsaus kampo anapus lovos išniro figūra.

Smulki, neaiškaus kontūro, nes pečiai ir galva buvo apgobti medžiaga.

Pakilusi žmogysta nedelsdama su tylią pagarbą žemai nusilenkė.

Saido sąmonė įspėjamai suklykė. Kas būtų nutikę, jei nebūtų pastebėjęs tos nejudančios, tykios figūros, besislepiančios kampe? Ar ji būtų laukusi, kol jis atsuks nugarą duše ar kol greitai užmigs, kad įsmeigtų peilį tarp šonkaulių?

Ar jis neapsikvailino atmesdamas mirusio dėdės nuolatinį rūpinimąsi saugumu? Tas vyras buvo pavojingas paranojikas ir nepaprastai ekscentriškas, tačiau gudrus.

- Ateik čia!

Figūra tučtuojau prislinko arčiau.

- Jūsų didenybe, - švelnus šnabždesys paglostė jo odą lyg mylimosios glamonė. Vėl nusilenkimas. Šį kartą, kai išsitiesė, ji nusitraukė apdangalą.

Saidas nustebo.

Į jo privatumą pasikėsino šokėja? Jis pakratė galvą. Ar tai nuovargis pokštauja su jo vaizduote?

Moterys jo šalyje taip nesidabino. Halarko moterys rengėsi kukliai. Kai kurios dengė

plaukus, bet visos slėpė kūnus.

Šioji ne.

Apžvelgus ją karštis perliejo vidurius ir smigo į slėpsnas. Įsibrovėlė dėvėjo pažemintu liemeniu sijoną, nuo klubų linkių krintantį plonytėmis klostėmis. Jis aiškiai per medžiagą matė ilgas lieknas kojas. Viešnia sujudėjo ir sijono skeltukas atidengė šmėstelėjusią medaus spalvos šlaunį.

Jo žvilgsnis pakilo iki nuogos diafragmos, subtiliai išlinkusios į liauną liemenį, tada iki trumpos berankovės palaidinės iš blizgios medžiagos, gaubiančios ją lyg antra oda. Gili iškirptė atidengė viršutines greitai kvėpuojant kylančias ir krintančias gundančių krūtų kalvelės.

Saido gerklė užsivėrė, lyg būtų gurkštelėjęs pusę Rytų dykumos. Pirštai įsitempė, tada prie šonų susigniaužė į kumščius.

Kovojo skirtingi impulsai.

Ji lyg paliepta tučtuojau apsigaubė.

„Bet tai buvo ne pirma jo reakcija.“

Pasiekti ir paliesti tą patrauklų kūną.

„Taip. Štai taip.“

Pritraukti prie savęs ir mėgautis švelnaus moters kūno teikiama malonumais, kuriuos

gali sau leisti per dienas vargstantis vyras, ne, savaitėmis siekiantis neįmanomo... iš pradžių dėdės sulaikymas nuo įsiveržimo į Džeirutą, paskui po dėdės mirties surastas būdas įtvirtinti taiką tarp dviejų tautų, tradiciškai buvusių priešų.

Jo žvilgsnis toliau kilo, įsižiūrėjo į nepaprastai mielą veidą. Tamsūs plaukai, nesurišti, krintantys už pečių. Krūtys, pilnos ir aukštos, su kiekvienu įkvėpimu virpėdamos kilo.

Vaizduotė bylojo jam apie galbūt it šiltas šilkas švelnią ir malonią jos odą.

Saidas, kaip ir jo dėdė, buvo aistringas vyras, linkęs į malonumus. Kitaip nei mirusysis, Saidas didžiavosi gebėjimu valdyti jausmus. Jis matė, ką nežabota savimeilė padaro vyrui. Tad neketino sekti dėdės pėdomis. Jis sekė savo tėvu, karžygiu princu, kuris vadovavosi nepajudinamu elgesio kodeksu. Vyrų, kuris jautė stiprų instinktyvų potraukį ginti savo tautą ir jai tarnauti.

– Pažiūrėk į mane, – įsakė. Saidui sunkiai sekėsi suvaldyti kūną.

Jos galva kaipmat pakilo.

Saidas pajuto kitą nematomą smūgį į kūną. Šįkart į saulės rezginį. Tokių akių kaip jos nie-

kada nebuvo matęs. Laukinių žibuoklių, augančių kalnuose, spalvos. Tamsesnės nei mėlyna, bet šviesesnės už purpurinę.

Jis susiraukė. Ji buvo ne tik nuostabiai graži, bet ir jauna... per jauna būti viena jo kambaryje.

- Kas tu?

- Lina, jūsų šviesybe. - Vėl gilus nusilenkimas. Dabar, jo siaubui, viduriai stipriai įsitempė grožėjimosi objektui palinkus į priekį. Atrodė, jog bet kurią akimirką jos krūtys gali išsilaivinti.

- Nedaryk taip!

Ji sumirksėjo, bet jam nepavyko išskaityti jausmo, perbėgusio jos bruožais. Šis dingo, kai ji pakėlė smakrą kažkur šalia jo peties, prieš save tvirtai suėmė rankas.

- Ko nedaryti, jūsų šviesybe?

- Nesilenk. Nedaryk to dar kartą.

Jos antakis kilstelėjo.

- Bet, jūsų šviesybe! Esate emyras. Būtų nepadoru...

- Leisk man nuspręsti, kas padoru, - Saidas pakėlė ranką prie sprando, iš nugaros pusės patrynė įsitempusius raumenis.

- Taip, jūsų šviesybe, - jos antakis sutrūkčiojo lyg nesutinkant ir jis dievažijosi ją prikandus lūpą, kad joks žodis neišsprūstų.

- Daugiau manęs taip nevadink. - Dėdei galėjo patikti nuolatinis jo, kaip tautos valdovo, statuso priminimas, bet Saidas per dažnai girdėjo titulavimą iš per daug pataikaujančių dviraiškių, besistengiančių įgyti palankumą. Tai erzino.

Daug ką būtų atidavęs už pokalbį su tuo, kas nesilankstytų ir nesižemintų. Jis ranka perbraukė per veidą, nuovargis gadino nuotaiką.

Burna užsivėrė prisiminus įtemptas šios savaitės derybas su Huseinu iš Džeiruto, vyru, žinomu kaip Geležinė Ranka. Nebuvo jokio lankstymosi ir žeminimosi. Tas vyras kiečiausias derybininkas, kokį Saidas buvo sutikęs, taip pat ir grėsmingas karys. Tačiau, nors pečius slėgė atsakomybė, kai jie dirbo siekdami taikos savo tautoms, jam patiko bendraujant su šiuo vyru patirtas jaudulys.

Valdant Saido dėdei Halarkas buvo ne ta vieta, kurioje žmonės kalbėtų, ką galvojo. Rūmai buvo pilni patarėjų, įpratusių sutikti su emyru, o ne patarti nesibaiminant ar nesiekiant naudos....

